

[Knud Lind]

stedet for, som man anbefaler i Stevnsrapporten, at give borgerne vejledning om disse anlæg, hvor de i den øverste del af tillukningen ofte er smuldret i cementen, og hvor der skal uendelig lidt til at for at reparere det.

Til slut skal jeg blot sige, at man forundres en lille smule, når man pludselig ser, at regeringen ønsker nogle nye vandafgifter pr. kubikmeter vand, som skal give staten en ny indtægt, for det hænger jo sammen. Først vil ministeren gerne have alle de private brønde nedlagt, for derefter kan man bedre kontrollere, hvor meget vand brøndejerne bruger, når de kommer over til fællesvandværkerne, hvorefter man kan give dem den afgift, således at man kan få fyldt sin slunkne statskasse, hvor man har brugt midlerne til tilskud til Botanisk Forening, Naturfredningsforeningen m.v.

Det er derfor, at ministerens bekendtgørelse skal ses i det lys, når ministeren siger, at ministeren ikke er bekendt med, at man i andre lande administrerer EF-direktivet ud fra helt andre retningslinier. I Holland og i Vesttyskland ville man fritage de danske brønde. I Danmark kalder man det en unødvendig debat i Folketinget. Det er forskellen mellem miljøministeren i Danmark og miljøministrene i Holland og i Vesttyskland.

Behnke (FP):

Det, der kalder mig på talerstolen under denne debat, er de to spørgsmål, henholdsvis nr. S 599 og S 651, der i denne samling er blevet stillet af undertegnede.

Det første spørgsmål blev stillet til miljøministeren. Jeg spurgte om, hvorledes landmænd, gartnere osv. skal forholde sig, når de ønsker at bruge vand fra egen brønd til f.eks. markvanding, til at vande salathovederne i drivhusene og til f.eks. at gøre maskinerne rene, når de har været anvendt. Miljøministeren svarede, at det må man sådan set godt fortsætte med, men:

»En sådan fornyet indvindingstilladelse vil være betinget af, at brønde/boringer udbedres efter de tekniske forskrifter i ovennævnte bekendtgørelse.«

Så var jeg klar over, at det var noget, der kunne koste penge for den enkelte landmand eller gartner, eller hvad det nu måtte være. Derfor spørger jeg så i spørgsmål nr. S 651 landbrugsministeren om, hvilke økonomiske konsekvenser det får for den landmand, for det landbrug,

som nu skal til enten at købe vandet af det kommunale vandværk eller udbedre sin brønd efter de retningslinjer, som miljøministeren har bekendtgjort.

Landbrugsministeren svarer så, at han stort set henholder sig til, hvad miljøministeren har svaret, og at sådanne tilladelser meddeles af kommune eller amt efter ansøgning fra den enkelte landmand og kan være betinget af, at brønden eller boringen udbedres, så der ikke er risiko for forurening af grundvandet. Men han sagde ikke et ord om, hvad det koster for den enkelte gartner eller landmand.

Jeg kan ikke forstå, hvorledes miljøministeren har villet tillade, at salathovederne, at de forskellige afgrøder i årtier af egen drift har opsuget vand fra undergrunden uden miljøkontrol, når man nu ikke længere vil tillade, at man fortsat benytter vand fra en boring eller en brønd, man har brugt i årtier, måske flere generationer, til at hælde på afgrøderne. Eller endnu mere absurd: at man bruger vandet til at rense sine maskiner.

Jeg kan have en spinkel forståelse for, at miljøministeren vil sikre sig, at det vand, der f.eks. bliver hældt i landmandens børn, har en vis kvalitet, men at det vand, der bliver hældt på afgrøderne, og det vand, man bruger til at rense sine maskiner med, også skal komme fra brønde, der er godkendt af ministeren eller godkendt af amt eller kommune, jf. ministerens cirkulære! Det har jeg meget svært ved at forstå, og jeg kan slet ikke forstå, at en regering kan acceptere en sådan tilstand, at man fremover ikke længere under nogen omstændigheder frit kan optage vand fra sin egen undergrund.

Men for to dage siden ved dagspressens omtale af regeringens store plan, der blev offentliggjort i går, faldt brikkerne lige pludselig på plads. For det viser sig jo, at regeringen har tænkt sig at indhente endda meget betragtelige beløb ved en vandafgift. Så hænger det lige pludselig sammen, for så er det det, der er årsagen, og ikke en klinisk eller kvalitetsmæssig vurdering af vandet, der kommer op af brønden. Det er alene et ønske om, at man fra det offentlige kan tappe den enkelte landmand eller gartner for nogle ekstra afgifter, når vedkommende bliver nødt til at benytte sig af det kommunale vandværksvand, fordi de stedlige miljøteknikere f.eks. ikke vil godkende en ældre boring.